

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/147/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010984
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2323010984.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., pre trestný čin podielníctva podľa § 251 ods. 1 písm. a), ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a iné, o návrhu na zhabanie vecí, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 9.4.2025 č.k. 14Nt/12/2023 - 77, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.01.2026 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta, zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta uznesením zo dňa 9.4.2025 č.k. 14Nt/12/2023 – 77 rozhodol takto:
„Podľa § 83 odsek 3 per analogiam Trestného zákona účinného od 06.08.2024 sa návrh Okresnej prokuratúry Dunajská Streda na uloženie ochranného opatrenia zo dňa 24.08.2023, doručený Okresnému súdu Galanta dňa 28.08.2023, zamietá.“

2. Voči uzneseniu bola podaná sťažnosť Okresnou prokuratúrou Galanta, s nasledovným odôvodnením (citácia):
„V súvislosti s obsahom písomného odôvodnenia uznesenia je namieste poukázať predovšetkým na skutočnosť, že súd zrejme rozhodol bez toho, aby sa dôkladne oboznámil s obsahom rovnopisu trestného (vyšetrovacieho) spisu sp.zn. ORP-297/OVK-DS-2004 (ďalej len „spi-sový materiál“), ktorý mu bol predložený spolu s návrhom. Z jeho obsahu, konkrétne z obsahu zápisnice o miestnom zisťovaní, vyhotovenej Colným úradom Komárno na č.1. 320 až 322 totiž vyplýva, že časť zo zaistených vecí, a to všetky zaistené spotrebiteľské balenia alkoholických nápojov, bola na podklade daňového dozoru zo 07.06.2024 vykonaného Colným úradom Komárno, iniciovaného úradom justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dunajskej Strede, podľa § 10 ods. 7 zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu v znení neskorších predpisov, posúdená (vyhodnotená/identifikovaná) ako spotrebiteľské balenia liehu neoznačené kontrolnými páskami, ktorých predaj je podľa § 10 ods. 8 citovaného zákona na daňovom území zakázaný, a preto boli následne, za účelom zabezpečenia, prepravené do skladových priestorov Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dunajskej Strede. Vyššie uvedená skutočnosť tak jednoznačne svedčí o tom, že vo vzťahu k zaisteným spotrebiteľským baleniam liehu bol nepochybne dôvod na ich zhabanie, a to postupom podľa § 83 ods. 1 písm. e) Tr. zák. Zvyšné, na zhabanie navrhnuté, zaistené veci možno v podstate rozdeliť už len do dvoch väčších skupín, ktorými sú tabakové výrobky a náhradné diely do motorových vozidiel resp. časti motorových vozidiel. Vo vzťahu k nim súd svoje rozhodnutie, bez vyjadrenia akejkoľvek presvedčivej právnej argumentácie (právných úvah), teda v rozpore s § 176 ods. 2 Tr. por., oprel v podstate len o účelové tvrdenia odsúdeného a jeho sestry C. D. (ďalej len „sestra odsúdeného“), ktorým v zásade iba nekriticky uveril, a to i napriek tomu, že boli v zjavnom rozpore s výsledkami vo veci vykonaného dokazovania, tak ako vyplývajú z obsahu predloženého spisového materiálu.“

Z obsahu predloženého spisového materiálu nepochybne vyplýva, že odsúdený si prostriedky na živobytie zadovážoval najmä páchaním majetkovej trestnej činnosti spočívajúcej predovšetkým vykupovaním rôznych vecí, ako sú odevy, kožená galantéria, výživové doplnky, elektronika, motorové vozidlá a ich časti (diely), karty na dobíjanie kreditov vydané mobilnými operátormi, tabakové výrobky a pod., o ktorých, hoci to v celom priebehu trestného konania popieral, mal nepochybne vedomosť, že pochádzajú z trestnej činnosti (z krádeží, lúpeží a pod.). Odsúdený o všetkých veciach, ktoré boli od neho zaistené v rámci domových prehliadok a prehliadok iných priestorov a pozemkov v priebehu celého trestného konania tvrdil, že sa jedná o veci, ktoré nadobudol legálnym spôsobom, pričom jediným rozdielom medzi vecami, ktoré sú obsiahnuté v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku a vecami navrhnutými na zhabanie je ten, že u nich nebola možná ich individualizácia (identifikácia) na podklade výrobného čísla resp. iných osobitných identifikačných znakov, aby tak bolo možné existujúce skutky, či už rozšíriť aj o tieto veci, alebo viesť voči nemu stíhanie i pre samo-statné skutky zahŕňajúce aj prechovávanie týchto ďalších vecí.

Uvedené sa okrem iného vzťahuje aj na tabakové výrobky, ktoré s vysokou pravdepodobnosťou, rovnako ako 192 dobíjajúcich kariet do mobilných telefónov PRIMA a EASY, pochádzajú z lúpežného prepadnutia motorového vozidla zn. Fiat Ducato, EČ E. XXXXX spoločnosti FAPO - F. F. G. z 20.05.2004 v katastri obce B. A. zv. H. I. (časť 1 bod 3 skutku odsudzujúceho rozsudku).

Ohľadom tvrdení odsúdeného uvádzaných na verejnom zasadnutí, podľa ktorých mal byť v čase spáchania skutku úspešným podnikateľom – živnostníkom v segmente výherných hracích automatov, pričom tieto mal prevádzkovať až v stotridsiatich (130) pohostinských zaříadeniach, čím si mal zadovážovať prostriedky na živobytie, pričom jeho sestra sa mala starať o viaceré krčmy, ktoré mal údajne v prevádzke s tým, že v nich mala údajne zabezpečovať chod barov, je potrebné uviesť nasledovné skutočnosti

Z obsahu zápisníc o jeho výpovediach z 09.06.2004 a z 10.06.2004 z prípravného konania však vyplýva, že jeho čistý mesačný príjem z uvedenej činnosti (prevádzky/prenajímania výherných hracích automatov) predstavoval len sumu 10.000,- Sk (332,- eur). Prehliadky iných priestorov a pozemkov sa v predmetnej trestnej veci uskutočnili 07.06.2024, a to výlučne v dvoch nehnuteľnostiach (časť jednej odsúdený vlastnil a druhú si prenajímal od obce Baka), ktoré boli svojou povahou pôvodne určené (prispôbené) na poskytovanie pohostinských služieb. Je pritom vylúčená možnosť, že v prípade ak by odsúdený naozaj prevádzkoval, či si prenajímal i ďalšie podobné zariadenia, že by v nich prehliadky vykonané neboli. Z fotodokumentácie vyhotovenej v rámci prehliadok iných priestorov a pozemkov vykonaných v pohostinských zariadeniach zv. „Cactus“ a „2000“ pritom bez pochybností vyplýva, že pohostinstvo zv. „Cactus“ odsúdený v skutočnosti neprevádzkoval, a teda rozhodne neslúžilo na poskytovanie pohostinských (reštauračných) služieb, ale celé ho využíval len ako sklad vecí pochádzajúcich z trestnej činnosti, a to najmä rôznych výživových doplnkov a rôznych autosúčiastok (častí automobilov). Odsúdený tak v skutočnosti neprevádzkoval viaceré pohostinstvá, ale iba jedno, a to pohostinstvo zv. „2000“, kde boli v rámci prehliadky zaistené predovšetkým spotrebiteľské balenia liehu, menší podiel z celkového objemu zaistených tabakových výrobkov a rôzne autosúčiastky a časti automobilov. Uvedené predmety však neboli zaistené z priestorov určených svojím účelom pre hostí pohostinského zariadenia, ako tomu bolo v pohostinstve zv. „Cactus“, ale výlučne zo skladových priestorov a z k nehnuteľnosti patriacich príľahých garáží.

Rovnako bolo operatívne preverované i tvrdenie odsúdeného o prenájaní (prevádzkovaní) výherných hracích automatov, ktoré mal mať umiestnené v pohostinských zariadeniach prevádzkovaných inými prevádzkovateľmi, pričom možno podľa zoznamov na č.1. 303 a 306 trestného spisu, zabezpečených v priebehu trestného konania skonštatovať, že v skutočnosti prenájal najviac len štyridsaťdva (42) výherných hracích automatov.

Výpoveď sestry odsúdeného na verejnom zasadnutí z 13.12.2024 je v zásadnom rozpore s viacerými skutočnosťami vyplývajúcimi z obsahu trestného spisu, pričom je tiež namieste poukázať na to, že o svojej účasti na podnikaní odsúdeného vypovedala zásadne odlišne ako odsúdený. Na rozdiel od neho uviedla, že odsúdený mal prevádzkovať iba jedinú krčmu a výlučne v nej mali byť policajtní zaistené všetky veci (tovar). Ona sama mala byť v tom čase na materskej dovolenke a mala mu v krčme vypomáhať, a to hoci u neho zamestnaná nebola.

Vypomáhať mu mala údajne v bare, mala upratovať, robiť inventúry a objednávať tovar od spoločnosti FAPO, o čom predložila pokladničné bloky. O zaistených cigaretách iba neisto uviedla, že asi išlo o cigarety v jej vlastníctve. Zároveň tiež uviedla, že bola údajne prítomná pri tom, ako boli predmetné veci zaistené policajtní, pričom si však už nepamätá na to, či faktúry o pôvode tovaru (zrejme tabakových výrobkov) predkladala vtedy, alebo až na verejnom zasadnutí.

Pravdivosť tvrdenia sestry odsúdeného o jej prítomnosti pri prehliadke iných priestorov a pozemkov vykonanej 07.06.2004 v pohostinstvách zv. „Cactus“ a „2000“, je jednoznačne vyvrátené obsahom zápisnice z označených úkonov (Č.I. 91 až 109 trestného spisu a Č.I. 110 až 114 trestného spisu), podľa ktorých sa ich okrem policajtov zúčastnili len starostka obce G. J. K. a L. K. ako nezúčastnená osoba (Cactus) a B. G. a M. I. ako nezúčastnená osoby (2000).

Sestra odsúdeného však nebola prítomná ani pri domovej prehliadke vykonanej 07.06.2004 v rodinnom dome č. XXX H. N. G. (Č.I. 87 až 90 trestného spisu), v rámci ktorej bol zaistený práve významný podiel z celého obsahu vo veci zaistených tabakových výrobkov, ktorej sa okrem policajtov zúčastnili len G. B. a O. G. ako nezúčastnená osoba. Tvrdenie sestry odsúdeného v tom, že všetky veci (tovar) mal byť policajtmí zaistený v pohostinstve zv. „2000“, je vyvrátené práve obsahom zápisnice v ňom vykonanej o prehliadke iných priestorov a pozemkov, z obsahu ktorej vyplýva, že v rámci nej bolo okrem spotrebiteľských balení liehu, zaistená len malá časť z celkového objemu automobilových súčiastok (automobilových dielov) a takisto iba malá časť z celkového objemu tabakových výrobkov.

Zásadné pochybnosti však vyvoláva skutočnosť, že dokladmi o pôvode tabakových výrobkov nedisponoval odsúdený, ktorý bol ako prevádzkovateľ pohostinstva zo zákona povinný viesť účtovnú evidenciu a v priebehu celého trestného konania ich nepredložil ani orgánom činným v trestnom konaní a ani súdu, ale po celú dobu nimi údajne disponovala jeho sestra, ktorá však s prevádzkou pohostinstva (podnikateľskými aktivitami) nemala oficiálne žiadnu spojitosť a nezastávala v nej žiadne oficiálne postavenie a ktorá ich súdu, bez toho aby sa v priebehu a po skončení trestného konania akokoľvek domáhala vydania svojho údajného vlastníctva, predložila až takmer dvadsiatich rokoch, a to nie na základe vlastnej iniciatívy, ale až v rámci konania o prokurátorom podanom návrhu.

Vyššie uvedenú pochybnosť takisto iba posilňuje skutočnosť, prečo tak neurobila už v prípravnom konaní, resp. v konaní pred súdom, keď v súvisiacej trestnej veci (ORP-263/OVK-DS-2004), vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp.zn. 1T/25/2005, pre skutok lúpežného prepadnutia motorového vozidla zn. Fiat Ducato, e.č. E. spoločnosti FAPO - F. F. G. z 20.05.2004 v katastri obce B. A. zv. H. I. (viď časť I bod 3 skutku odsudzujúceho rozsudku), tak urobila, a po tom, ako od nej bolo v rámci domovej prehliadky zaistených 50 kusov telefónnych kariet zv. Prima, boli jej tieto 25.08.2004, po tom ako vyšetrovateľovi PZ predložila doklad o ich legálnom nadobudnutí, vrátené.

Ďalšie zásadné pochybnosti o tom, že sestrou odsúdeného predložené doklady sú skutočne autentickými dokladmi svedčiacimi o legálnom nadobudnutí zaistených tabakových výrobkov práve odsúdeným, vyvoláva, okrem skutočnosti, že sa jedná výlučne iba o pokladničné bloky a tak na žiadnom z nich nie je uvedený (označený) odberateľ tovaru, predovšetkým skutočnosť, že najmenej sedem z nich je vystavených až po 07.06.2004 (teda až po zaistení tabakových výrobkov v rámci domovej prehliadky a prehliadky iných priestorov a pozemkov v pohostinstve zv. 2000) a ďalších šesť až rok a viac pred uvedenou udalosťou, čo vyvoláva pochybnosť najmä vzhľadom na všeobecne známu (notorieta) krátku lehotu spotreby (expirácie) tabakových výrobkov.

Ohľadom zaistených automobilových súčiastok (častí automobilov) poukazujem najmä na skutočnosť, že odsúdený nielenže nepredložil žiaden doklad o ich legálnom nadobudnutí, ale jeho tvrdenie, že ich nadobudol kúpou od inzerentov inzerujúcich ich predaj na webovej stránke zv. „G.“ vyznieva skôr prvoplánovo ako dôveryhodne a bolo by potrebné disponovať značnou dávkou naivity, aby sa bolo možné s označeným tvrdením stotožniť.

Z verejne dostupných zdrojov je totiž zrejme, že v čase zaistenia vecí (07.06.2004) webová stránka P. ešte nejestvovala, pričom iba k jej oficiálnej registrácii (založeniu) došlo až dňa 10.12.2004. Odsúdený zároveň k zhromažďovaniu takého množstva náhradných dielov do motorových vozidiel a ich častí, keďže ani nevlastnil autoservis resp. neprevádzkovoľ tzv. autovrakovisko a ani živnostenský list ho na takú činnosť neopravňoval, neuviedol žiaden logický dôvod. Pre posúdenie (vyhodnotenie) okolností ohľadom legálneho nadobudnutia jednotlivých náhradných dielov do motorových vozidiel, resp. ich častí sa však javia najmä nasledovné skutočnosti.

Z fotodokumentácie vykonanej v rámci obhliadky miesta činu v rodinnom dome v obci G. Q. XXX je zrejme, že na nehnuteľnosti nepochybne dochádzalo k rozoberaniu resp. k pokusom o legalizáciu odcudzených motorových vozidiel. Uvedenej okolnosti nasvedčuje tak obsah zápisnice z dotknutej domovej prehliadky, z ktorej vyplýva, že pri nej boli okrem iného zaistené napríklad aj motor a spojka, na ktorých došlo k odstráneniu identifikačných (výrobných) čísel, pričom následným metalografickým skúmaním motora (č.1. 462 trestného spisu) bolo zistené, že sa jedná o motor výrobného čísla J. patriaci do osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Polo e.č. R. XX-XX, ktoré bolo v roku 1997 odcudzené v Púchove (viď časť 1 bod č. 4 skutku odsudzujúceho rozsudku). Uvedené však vyplýva aj z výpovedí svedkov, ktorým boli vrátené osobné motorové vozidlá zaistené na mieste výkonu domovej prehliadky, pričom tieto boli nájdené v rôznych štádiách prebiehajúcej demontáže ich dielov (rozobratia)

resp. legalizácie. Z výpovede svedka D. S. z 22.12.2004 (Č.I. 158 trestného spisu) tak vyplýva, že osobné motorové vozidlo zn. Škoda Superb výrobného čísla karosérie VIN: T., ktoré bolo odcudzené v čase od 21:30 hod. dňa 20.11.2003 do 06:50 hod. dňa 21.11.2003 v Píferove (viď časť I bod č. 5 skutku od-sudzujúceho rozsudku) mu bolo vrátené ako nepojazdné, a to v značne rozobratom stave, kedy na ňom bola rozobratá predná časť, niektoré komponenty motora, chýbala palubná doska, volant, všetky štyri kolesá, predná maska, nárazník a plechový nosník pod nárazníkom a z výpovede svedka U. A. z 25.08.2004 (Č.I. 163 trestného spisu) vyplýva, že osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia e.č. V., ktoré bolo odcudzené v čase od 22:30 hod. dňa 10.05.2004 do 06:50 hod. dňa 11.05.2004 v Novom Meste nad Váhom (viď časť I bod č. 1 skutku odsudzujúceho rozsudku) takisto prevzal z časti rozobraté, kedy, okrem toho, že bola na ňom zmenená farba, zistil, že chýba sedacia časť zadného sedadla, koberce z podlahy a z batožinového priestoru, riadiaca jednotka vykurovania predných sedadiel, rádio s CD prijímačom a anténa. Pri domovej prehliadke a prehliadkach iných priestorov a pozemkov boli zároveň nájdené rôzne diely demontované z motorových vozidiel, neobsahujúce identifikačné znaky (výrobné čísla), v dôsledku čoho nebolo možné ich pôvod zistiť.

Podstata navrhovaného zhabania ďalších zaistených vecí (okrem vecí, ktorými sú spotrebi-teľské balenia liehu bez kontrolných pásov) tak vyplýva z nevyhnutnosti ochrany verejného záujmu, ktorej predmetom je, okrem mnohých iných, nepochybne i potreba predchádzať situáciám v trestných konaniach, v ktorých by štát umožnil držiteľom vecí majúcich zjavný pôvod v latentnej trestnej činnosti, po tom ako boli od nich také veci v rámci trestného konania zaistené, znova ich začleniť do svojho majetku, a to i napriek tomu, že nedokázali hodnoverným spôsobom preukázať ich legálny pôvod (nadobudnutie). Taký postup by sa verejnému záujmu celkom zjavne priecil, keďže by bol v zásadnom roz-pore nielen s potrebou ochrany spoločnosti pred ekonomickou kriminalitou, keďže by v ko-nečnom dôsledku nemal za následok elimináciu ďalších podnetov k trestnej činnosti, ale by naopak mohol vytvárať určitú motiváciu k ďalším protiprávnym konaniam obdobného cha-rakteru, čím by tak výrazným spôsobom narušoval preventívne účinky (tak individuálne ako i generálneho charakteru), ktoré sú s navrhovaným ochranným opatrením nepochybne spojené.

Mám za to, že načrtnuté skutočnosti sú dostatočným základom pre dôvodný predpoklad o tom, že v návrhu obsiahnuté veci odsúdený nenadobudol legálnym spôsobom a bolo by preto v zásadnom rozpore s dôležitým verejným záujmom, ak by sa mali znova dostať do jeho dispozície, čím by sa mu v konečnom dôsledku umožnilo ponechať si z nich profit, a to aj napriek ich zjavnému nelegálnemu nadobudnutiu. Vzhľadom na povahu predmetnej trestnej veci, a to najmä na jej načrtnuté špecifická tak možno dôvodne skonštatovať, že vzhľadom na potrebu naplnenia nielen individuálno-preventívneho účinku trestného konania, ale najmä vzhľadom k potrebe naplnenia jeho účin-kov generálno-preventívnych, by bolo v zásadnom rozpore s dôležitým verejným záujmom, ak by k zhabaniu vecí špecifikovaných v návrhu nedošlo.

S poukazom na vyššie uvedené mám za to, že i vo vzťahu k zvyšným zaisteným veciam (ďalším veciam okrem zaisteným spotrebi-teľským baleniam liehu) bol s poukazom na ve-rejný záujem prítomný dôvod na ich zhabanie, a to postupom podľa § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zák. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Trnave zrušil uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 14Nt 12/2023-77 z 09.04.2025 a aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.“

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoby, v zákonnej lehote a smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

5. Prvostupňový súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že:

„Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 28.08.2023 navrhol prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zhabanie vecí podľa § 73 ods. 1 písm. d) Trestného zákona účinného do 01.01.2006, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre trestný čin podielníctva podľa § 251, ods. 1 písm. a), ods. 3 Trestného zákona účinného do 01.01.2006, ktoré boli zaistené u odsúdeného pri domovej prehliadke a pri prehliadke iných priestorov a pozemkov.

Podľa § 2 ods. 3 Trestného zákona ak tento zákon neustanovuje inak, ochranné opatrenie sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď sa o ochrannom opatrení rozhoduje.

Podľa § 299 ods. 1 Trestného poriadku ak nejde o prípad, keď si súd rozhodnutie o ochrannom liečení, ochrannej výchove, ochrannom dohľade, zhabaní veci vyhradil podľa § 289 ods. 2, môže tieto ochranné opatrenia uložiť na verejnom zasadnutí len vtedy, ak to navrhne prokurátor.

Podľa § 60 odsek 1 Trestného zákona súd uloží trest prepadnutia veci,

- a) ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu,
- b) ktorá bola určená na spáchanie trestného činu, alebo
- c) ktorá je výnosom z trestnej činnosti.

Podľa § 83 odsek 1 Trestného zákona ak nebol uložený trest prepadnutia veci uvedenej v § 60 ods. 1, súd uloží zhabanie veci, ak

- a) patrí osobe, ktorú nemožno stíhať alebo odsúdiť,
- b) patrí páchatelovi, od ktorého potrestania súd upustil, alebo páchatelovi, voči ktorému bolo trestné stíhanie zastavené, alebo páchatelovi, voči ktorému bolo trestné stíhanie podmiennečne zastavené, alebo páchatelovi, voči ktorému bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu schválenia zmiaru,
- c) nepatrí páchatelovi a je výnosom z trestnej činnosti,
- d) nepatrí páchatelovi a bola určená alebo použitá na spáchanie trestného činu,
- e) ide o tovar bez kontrolných známkov alebo bez iných kontrolných technických opatrení vyžadovaných všeobecne záväzným právnym predpisom na jeho označenie na daňové účely,
- f) okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že vec by mohla byť zdrojom financovania terorizmu, alebo
- g) to vyžaduje bezpečnosť ľudí alebo majetku, prípadne iný obdobný verejný záujem.

Podľa § 83 odsek 2 Trestného zákona vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát, ak súd nerozhodne inak na základe vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Podľa § 83 odsek 3 Trestného zákona ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak

- a) poškodenému vznikol z činu nárok na náhradu škody, ktorého uspokojenie by bolo znemožnené zhabaním veci, alebo
- b) hodnota veci je v zjavnom nepomere k miere závažnosti prečinu.

Podľa § 83 odsek 4 Trestného zákona ak vec uvedená v odseku 1 je nedosiahnuteľná alebo neidentifikovateľná, alebo je zmiešaná s majetkom páchatela alebo s majetkom inej osoby získaným v súlade so zákonom, môže súd uložiť zhabanie veci takej hodnoty, ktorá zodpovedá hodnote tejto veci. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že pri domovej prehliadke ako i pri prehliadke iných priestorov a pozemkov boli zaistené aj veci, vo vzťahu ku ktorým prokurátor žiadal uložiť ochranné opatrenie - zhabanie veci. Trest prepadnutia veci v konaní odsúdenému uložený nebol. Čo sa týka vlastníctva uvedených vecí, z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané (vo vzťahu k jednotlivým automobilovým súčiastkam), že išlo o veci patriace odsúdenému, ich vlastníctvo odsúdený ani nepopieral. Čo sa týka ostatných zaistených vecí (alkoholu a tabakových výrobkov- cigariet) mal súd z vykonaného dokazovania rovnako za preukázané, že ide o veci patriace odsúdenému, ktorý v čase vykonania domovej prehliadky a prehliadky iných priestorov a pozemkov podnikal aj v oblasti ich predaja, pričom tieto boli nájdené a zaistené v jednej z jeho prevádzok. Na vlastníctvo takýchto vecí nemá vplyv, či ich odsúdený v rámci podnikania kúpil z finančných prostriedkov, ktoré mu na tento účel prípadne požičala jeho sestra.

Z vykonaného dokazovania však súd nemal za preukázané, že by veci zaistené v trestnom konaní špecifikované v návrhu prokurátora na ich zhabanie spĺňali niektorú z podmienok uvedených v § 83 odsek 1 Trestného zákona, teda že by patrili osobe, ktorú nemožno stíhať alebo odsúdiť, že by patrili páchatelovi, od ktorého potrestania súd upustil, alebo páchatelovi, voči ktorému bolo trestné stíhanie zastavené, alebo páchatelovi, voči ktorému bolo trestné stíhanie podmiennečne zastavené, alebo páchatelovi, voči ktorému bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu schválenia zmiaru, že nepatria páchatelovi a sú výnosom z trestnej činnosti, že nepatria páchatelovi a boli určené alebo použité na spáchanie trestného činu, že ide o tovar bez kontrolných známkov alebo bez iných kontrolných technických opatrení vyžadovaných všeobecne záväzným právnym predpisom na jeho označenie na daňové účely, že okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že veci by mohli byť zdrojom financovania terorizmu, ani že by to vyžadovala bezpečnosť ľudí alebo majetku, prípadne iný obdobný verejný záujem. Prokurátor zaistené veci špecifikované v návrhu žiadal zhabať z dôvodu, že ide o veci pochádzajúce z trestnej činnosti, ktorých prechovávaním odsúdený naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu podielníctva podľa § 251 ods. 1 písm. a), ods. 3 Trestného zákona účinného do 01.01.2006. S uvedeným názorom sa súd nestotožnil, nakoľko veci špecifikované v návrhu prokurátora, ktorých zhabanie navrhuje, neboli súčasťou skutkovej vety rozsudku, ktorým bol odsúdený uznaný za vinného, a preto súdu nie je zrejmé, aký súvis s trestnou činnosťou odsúdeného by mali mať. Ak by zaistené veci boli súčasťou popisu skutku, resp. niektorého zo skutkov, z ktorých spáchania bol odsúdený uznaný za vinného, bolo by potrebné v rámci meritórneho rozhodnutia vo vzťahu k takýmto veciam uložiť trest

prepadnutia vecí. Prokurátor v tejto súvislosti žiadne dokazovanie vykonať nenavrhol. Uvedené rovnako platí aj o tvrdení prokurátora, že zhabanie ním vyšpecifikovaných vecí vyžaduje bezpečnosť ľudí alebo majetku, prípadne iný obdobný verejný záujem. Ani toto tvrdenie prokurátora vo vzťahu k zaisteným veciam nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané, a návrhy na vykonanie dokazovania v tomto smere zo strany prokurátora predstreté neboli.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre uloženie ochranného opatrenia - zhabania vecí v zmysle § 83 Trestného zákona, súd návrh prokurátora zamietol ako nedôvodný.“

6. Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na uloženie ochranného opatrenia na podklade prokurátorom podaného návrhu.

7. Prvostupňový súd správne poukázal na to, že v zmysle § 2 ods. 3 Trestného zákona sa ochranné opatrenie ukladá podľa zákona účinného v čase, keď sa o ochrannom opatrení rozhoduje, ak zákon neustanovuje inak. Ďalej postupoval správne, keď zisťoval, či sú splnené podmienky na uloženie ochranného opatrenia (zhabania vecí) vo vzťahu k veciam tak, ako ich špecifikoval prokurátor v podanom návrhu na zhabanie vecí a vo vzťahu k dôvodu, pre ktorý navrhoval ich zhabanie.

8. Prokurátor vo svojom návrhu špecifikoval konkrétne veci, ich vymenovaním a stručným popisom, a dôvodnosť ním navrhovaného zhabania vecí podložil odkazom na rozsudok Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/273/2010 z 26.11.201, právoplatný tým istým dňom ktorým bol A. B. uznaný za vinného zo spáchania tam uvedených trestných činov a bol mu uložený trest odňatia slobody. V uvedenom konaní, v rámci ktorého bol A. B. už právoplatne odsúdený, mali byť vykonané domové prehliadky a prehliadky iných priestorov a pozemkov. Výsledkom týchto prehliadok malo byť okrem iného zaistenie vecí, ktoré prokurátor uviedol v petite svojho návrhu. Zhabanie týchto vecí navrhoval prokurátor podľa ustanovenia Trestného zákona účinného do 1.1.2006, dôvodom na zhabanie malo byť, že ide o veci pochádzajúce z trestnej činnosti, ktorými mal odsúdený naplniť znaky skutkovej podstaty trestného činu podielníctva. Iné dôvody (okrem odcitovania ustanovenia § 73 ods. 1 písm. d) Trestného zákona účinného do 1.1.2006 v znení „ak nebol uložený trest prepadnutia vecí uvedenej v §55, súd uloží, že sa taká vec zhabáva, ak to vyžaduje bezpečnosť ľudí alebo majetku, prípadne iný obdobný všeobecný záujem, najmä ak okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že vec bola získaná trestným činom“), prokurátor v návrhu neuviedol.

9. Ako už bolo vyššie uvedené, prvostupňový súd správne zisťoval, či sú naplnené podmienky na rozhodnutie podľa § 83 Trestného zákona. Je zrejme, že nie sú splnené podmienky pre postup podľa § 83 ods. 1 písm. a) a písm. b) Trestného zákona, keďže nejde o vec patriacu osobe, ktorú nemožno stíhať alebo odsúdiť, ani nejde o páchatel'a, od ktorého potrestania súd upustil, voči ktorému bolo trestné stíhanie zastavené, podmiennečne zastavené, alebo zastavené z dôvodu schválenia zmieri. Rovnako tak nemožno postupovať podľa § 83 ods. 1 písm. f) Trestného zákona, nakoľko prokurátor nepredložil žiadne dôkazy a nepoukázal na žiadne skutočnosti o okolnostiach prípadu odôvodňujúcich predpoklad, že vec by mohla byť zdrojom financovania terorizmu.

10. K možnému naplneniu postupu podľa § 83 ods. 1 písm. c), d) alebo g) Trestného zákona, prvostupňový súd správne poukázal na to, že o veciach, ktoré navrhuje prokurátor zhabať, v podanom návrhu tvrdí, že ide o veci pochádzajúce z trestnej činnosti, ktorých prechovávaním A. B. naplnil znaky skutkovej podstaty podielníctva (s odkazom na rozsudok Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/273/2010 zo dňa 26.11.2014), avšak v návrhu na zhabanie uvedené veci nie sú súčasťou skutkovej vety uvedeného rozsudku, ktorým bol A. B. okrem iného aj pre trestný čin podielníctva právoplatne odsúdený. Rovnako treba upozorniť, že ak by šlo o veci patriace páchatel'ovi a boli by použité/určené na spáchanie trestného činu/alebo výnosom z trestnej činnosti, mal byť uložený trest prepadnutia vecí, nie ochranné opatrenie.

11. Na tomto mieste tiež možno upozorniť, že návetie ustanovenia § 83 ods. 1 Trestného zákona uvádza že zhabanie vecí možno uložiť, ak nebol uložený trest prepadnutia vecí uvedenej v § 60 ods. 1 Trestného zákona, takže by malo ísť o veci buď použité alebo určené na spáchanie trestného činu, alebo veci ktoré sú výnosom z trestnej činnosti. Prokurátor v podanom návrhu neuviedol žiadne iné skutočnosti, z ktorých by vyplynulo naplnenie tejto podmienky uloženia ochranného opatrenia zhabania vecí. Ako je uvedené v bode 8 tohto odôvodnenia, uviedol iba to, že podľa neho z vykonaného dokazovania vyplynulo, že ide o veci pochádzajúce z trestnej činnosti, ktorými mal odsúdený naplniť znaky skutkovej podstaty trestného činu podielníctva. Nie je teda možné bez ďalšieho postupovať podľa tohto ustanovenia, keď nie je zřejmý súvis s trestnou činnosťou A. B. na ktorú prokurátor odkázal, teda trestnú činnosť, za ktorú bol právoplatne odsúdený citovaným rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/273/2010 zo dňa 26.11.2014.

12. Navyše, čo sa týka podmienok podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, prokurátor v návrhu neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce záver, že zhabanie ním uvedených vecí si vyžaduje bezpečnosť ľudí, majetku, ani iný obdobný verejný záujem. Ten nemožno posudzovať iba v tom, že vec podľa prokurátora pochádza z trestnej činnosti (v návrhu len tvrdené, nesúladne s predloženým spisovým materiálom vo veci samej). Musí ísť o veci, ktoré sú bezpečnosti ľudí, majetku alebo verejnému záujmu samé o sebe nebezpečné tak, že táto nebezpečnosť vychádza priamo z ich vlastností, napríklad zakázané zbrane, strelivo, výbušniny, narkotiká, jedy a pod., prípadne veci na bežné používanie, ale zvlášť prispôsobené na páchanie určitej trestnej činnosti, tak aby ju významne uľahčovali. Z návrhu prokurátora nie je zrejmé, že v petite návrhu vymenované veci spĺňajú túto podmienku.

13. K možnému naplneniu postupu podľa § 83 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, prokurátor vo svojom návrhu žiadnym spôsobom nešpecifikoval, z čoho možno usudzovať, že ide práve o tovar bez kontrolných známkov alebo bez iných kontrolných technických opatrení vyžadovaných všeobecne záväzným právnym predpisom na jeho označenie na daňové účely. Až v podanej sťažnosti namieta, že súd opomenul oboznámenie sa s obsahom predloženého vyšetrovacieho spisu, z ktorého by zistil, že časť zaistených vecí bola posúdená ako spotrebiteľské balenia liehu neoznačené kontrolnými páskami, ktorých predaj je zakázaný. Nie je však z podaného návrhu zrejmé, o ktoré konkrétne veci z prokurátorom do petitu návrhu uvedených vecí sa má jednať, pričom prokurátor ani v návrhu ani v konaní pred prvostupňovým súdom v konaní o zhabaní vecí neoznačil a nenavrhol dôkazy, ktoré majú preukazovať, že sú naplnené podmienky tohto ustanovenia, teda že sa jedná o veci posúdené príslušnými orgánmi ako tie, ktorých predaj je zakázaný. Až v prípade, že prokurátor podá návrh tak, aby bolo zrejmé, ktoré presne veci a na podklade akých skutočností je potrebné zhabať podľa § 83 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, bolo by možné vo vykonávacom konaní po vykonanom dokazovaní rozhodovať a prípadne návrhu aj vyhovieť. Ale to za predpokladu, že návetie ustanovenia §83 ods. 1 Trestného zákona, ktoré odkazuje na ustanovenie § 60 ods. 1 Trestného zákona a vymedzuje, že zhabať možno len veci, ktoré boli (a) použité alebo (b) určené na spáchanie trestného činu, alebo (c) veci ktoré sú výnosom z trestnej činnosti, možno vykladať vo vzťahu k dôvodu zhabania podľa § 83 ods. 1 písm. e) Trestného zákona tak, že vzťah takejto veci k trestnému činu môže byť vyvodенý bez ohľadu na to, či boli priamo predmetom toho konkrétneho trestného stíhania (v prejednávanom prípade poukazuje a navrhuje prokurátor zhabať veci zaistené v trestnom konaní vedenom pre trestný čin podielníctva, útoku na verejného činiteľa a výtržníctva, týmito vecami však, resp. na týchto veciach však podľa skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku nemali byť tieto trestné činy spáchané, ani nie je z rozsudku zrejmé, že tieto veci boli určené na spáchanie trestného činu, ani že by boli výnosom z trestnej činnosti) a rozhodujúcim faktorom by bola len požiadavka na charakter takejto veci porušujúci právny predpis v oblasti označovania na daňové účely, ohrozenie terorizmom, resp. bezpečnosti ľudí alebo majetku.

14. Prokurátor vo vykonávacom konaní doplnil, že podľa neho veci nikdy nepatrili odsúdenému (A. B.), keďže pochádzajú z trestnej činnosti, za ktorú bol A. B. aj právoplatne odsúdený. Potom by bolo možné uvažovať o dôvode zhabania podľa § 80 ods. 1 písm. c), d) Trestného poriadku, kedy musí byť splnená podmienka že vec nepatrí páchatelovi. V takom prípade opätovne možno odkázať na to, že zo skutkovej veci odsudzujúceho rozsudku (keďže prokurátor poukazuje na súvis zaistených vecí s trestnou činnosťou za ktorú bol menovaný právoplatne odsúdený), nevyplýva, že by šlo v prípade zaistených vecí o veci ktoré sú výnosom z trestnej činnosti, pre ktorú bol menovaný odsúdený, alebo veci na túto trestnú činnosť určené alebo použité.

15. V podanej sťažnosti prokurátor namieta, že nastal rozpor medzi dokazovaním vo vykonávacom konaní a v konaní vo veci samej, a argumentuje aj tým, že z predloženého spisového materiálu má vyplývať, že má ísť o veci o ktorých A. B. mal nepochybne vedomosť, že pochádzajú z trestnej činnosti, a že nebolo možné ich uviesť v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku nakoľko nebola možná ich individualizácia (identifikácia) na podklade výrobného čísla, ďalej že má ísť o veci, ktoré s vysokou pravdepodobnosťou pochádzajú z lúpežného prepadnutia (časť skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku). Takéto sťažnostné námietky nepovažuje sťažnostný súd za dôvodné. Nemožnosť identifikácie veci na podklade výrobného čísla nemôže byť prekážkou uvedenia veci v skutkovej vete rozsudku, ak sa má jednať o veci, ktorými sa mal páchatel dopustiť trestnej činnosti (v tomto prípade trestného činu podielníctva). To že sa jedná o vec, ktorú možno v zmysle ustanovenia §83 Trestného zákona zhabať, teda že je výnosom z trestnej činnosti, určená alebo použitá na spáchanie trestného činu, sa nemožno len domnievať, predpokladať, usudzovať. Prokurátor ďalej v podanej sťažnosti namieta pôvod nadobudnutia predmetných vecí oproti tvrdeniam odsúdeného a tvrdeniam svedkyne – jeho sestry. Otázka vlastníctva predmetných vecí je podstatná pre možnosť podradenia rozhodnutia pod príslušné ustanovenie §83 Trestného zákona, avšak, ako už bolo uvedené, v podanom návrhu prokurátor vyvodzoval dôvodnosť návrhu tvrdením, že má ísť o veci pochádzajúce z trestnej

činnosti, o ktorej bolo súdom už právoplatne rozhodnuté. Čo nie je možné podložiť predmetným rozsudkom, keďže sa veci v skutkovej vete tohto rozsudku nenachádzajú. Prokurátor až v podanej sťažnosti tvrdil, že zo všetkých okolností vyplývajúcich z vykonaného dokazovania vo veci samej, aj vo vykonávanom konaní má byť zrejmé, že veci musia pochádzať z trestnej činnosti, keďže ani odsúdený ani svedkyňa hodnoverne nedoložili ich legálny pôvod. Inak nešpecifikoval prečo sa jedná prípadne o veci ohrozujúce bezpečnosť ľudí, majetku, tak ako na to upozornil sťažnostný súd v bode 12 tohto odôvodnenia. Z takto predložených dôvodov prokurátorom („má byť zrejmé, že veci musia pochádzať z trestnej činnosti“) však podľa názoru sťažnostného súdu nemožno pozitívne konštatovať, že ide ohrozenie verejného záujmu. Ako už súd vyššie uviedol, z takto zistených skutočností nemožno urobiť právny záver o „veciach majúcich zjavný pôvod v latentnej trestnej činnosti“, ktoré musia byť zhabané. Ide totiž len o domnienky.

16. Záverom teda k tomu, že v podanej sťažnosti potom prokurátor časť vecí označil ako tie, ktoré je potrebné zhabať postupom podľa § 83 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, sťažnostný súd už vyššie odpovedal, že v prípade podania v tomto smere presného a určitého návrhu, po navrhnutom a vykonanom dokazovaní, ktoré prokurátorom tvrdené skutočnosti preukáže, by za vyššie uvedených predpokladov podľa názoru sťažnostného súdu bolo možné o takýchto veciach prípadne rozhodnúť.

17. S poukazom na vyššie uvedené zistenia a závery, dospel tunajší súd k rozhodnutiu, že sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Galanta je nedôvodná a preto ju zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.